

... EL MEU FILL CRIDA L'ATENCIÓ CONSTANTMENT (25-6-2014)

Quan el nostre fill expressa alguna cosa que no estem disposats a donar-li, sovint diem que vol cridar l'atenció. Cal distinguir les conductes manipuladores de les que responen a una demanda autèntica que hem d'atendre. La manipuladora pretén provocar que l'adult cedeixi. L'infant obté un guany amb la seva actuació (si faig rebequeries, em compren el que vull). Quan el nen no guanya res i les conseqüències són doloroses per a ell, haurem de pensar que no troba la manera d'expressar el que sent i que ho ha de dir amb contundència, perquè no se sent comprès, té un patiment emocional intern. Si fem un símil físic, seria que el nen s'està queixant que li fa mal la cama i la resposta de l'adult és «no cridis». El nen se sentirà incomprès i cridarà més.

Em consulta una mare per què la seva filla fa coses intolerables per cridar l'atenció, com llençar coses al terra. La resposta de la mare ha estat castigarla, però la filla no reacciona i continua igual. L'escena sempre acaba amb la nena castigada, la mare molt empenyada i les dues molt tristes. No sembla que hi hagi cap guany, per tant, haurem d'anar més enllà i arribar a allò que neguiteja a la nena.

Els nens, com els adults, quan l'estrès intern els supera, fan coses irracionals i difícils d'entendre, coses que no poden evitar, i sembla poc raonable castigar un nen per haver fet alguna cosa que no pot evitar. Això només provoca un bloqueig que impedeix l'aprenentatge, de manera que es tornarà a repetir.

ELS NENS, COM ELS ADULTS, QUAN L'ESTRÈS INTERN ELS SUPERA, FAN COSES DIFÍCILS D'ENTENDRE I IRRACIONALS